

at den, der har hugget pengene, kan betale dem tilbage. Men hvis det var muligt at betale 100.000 kr. tilbage, så er det jo de færreste, der går ud og hugger 100.000 kr.

Så enkel er den sag. Det er logik, og det burde Folketinget forholde sig til i stedet for at hæfte sig ved, at der er et par småbemærkninger, som burde have været formuleret mere omsorgsfuldt over for den gruppe. Det vil jeg gerne endnu en gang beklage.

Og må jeg så ikke til sidst stille socialministeren et konkret spørgsmål, for det aller-, allerførste, der skete i den her sag, var i og for sig et spørgsmål til socialministeren stillet den 12. juni 1994. Det er spørgsmål nr. S 1646, og det drejer sig om den situation, hvor man ikke kan tegne en privat forsikring, og dér siger ministeren i sit svar, at ministeren i øvrigt vil tage det op med Kommunernes Landsforening for at sikre, at en bestemt bekendtgørelse, som hedder vejledning nr. 2 fra 1988, og som omtaler problemet, bliver ændret. Er den ændret fra 1994 til i dag?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af jordkøbsloven og planloven. (Regionale jordkøbsnævn).

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 15/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Da min partifælle, hr. Peter Christensen, er forhindret i at deltage i Tingets møde i dag, skal jeg på hans vegne udtale Socialdemokratiets støtte til det foreliggende lovforslag.

Efter at loven om Statens Jordfond blev ophævet i 1990, ønskede Sønderjyllands Amt fortsat at have muligheden for at kunne gå ind i jordkøbs- og jordfordelingssager. Vi imødekom amtets ønsket her i Tinget gennem frikommuneforsøg, og i 1993 fortsatte forsøget efter anden lovhjemmel. Andre amter har ønsket en lignende ordning som Sønderjyllands Amt, og derfor står vi i dag med det foreliggende lovforslag.

Socialdemokratiet støtter lovforslaget. Vi vil under udvalgsbehandlingen se nærmere på de ting, der er kommet frem i høringssvarene.

Peder Sønderby (V):

Intentionerne i lovforslag nr. L 135, forslag til lov om ændring af jordkøbsloven og planloven, kan Venstre selvfølgelig støtte, for det er, som den forrige taler var inde på, et af vores egne frikommuneforslag. Vi har så fået den efterfølgende lovgivning om Den Sønderjyske Jordfond, og nu har vi så et ønske fra en række amter om, at de også gerne vil have sådan en, og derfor kan vi støtte det.

Principielt er vi jo egentlig imod offentlige fonde, særlig hvis de er statslige, men det her er jo ikke en statslig fond, men en frivillig fond. Og jeg er meget glad for det, der står i fremsættelsestalen, hvor ministeren skriver, at der er frivillighed i alle led både for amtet og kommunen og for den enkelte landmand om, hvorvidt han vil sælge til fonden.

Der står i bemærkningerne, at de amter, som ønsker at oprette en sådan jordfond, kan oprette et regionalt jordkøbsnævn. Jeg vil godt spørge ministeren – ellers kan vi spørge i udvalget – om man kan finde et andet navn, for i et af høringssvarene er der nogle, der har sagt til mig, at det jo ligner en anke- og klageinstans, når det hedder et nævn. Det må vi prøve at kigge på.

Men hvis amtet ønsker at nedsætte udvalget, vil Venstre mene, at kommuner, der gerne vil med, skal have lov til det; der står i forslaget, at de kan få lov. Jeg mener, det er så vigtigt, at kommunerne også er med, at amterne ikke skal kunne hindre, at de kommer med, og Venstre mener derfor, at der skal stå skal, hvis de ønsker at være med.